

בש"פ 2208/23 - משטרת ישראל נגד נוח תחאוך

בבית המשפט העליון

בש"פ 2208/23

לפני:

כבוד השופטת ר' רונן

המבקשת:

משטרת ישראל

נגד

המשיב:

נוח תחאוך

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת:

עו"ד שרית משגב

בשם המשיב:

עו"ד גיל דביר

החלטה

1. בפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) להעברת מקום הדיון בה"ת 16802-03-23 מבית משפט השלום בנצרת לבית משפט השלום בחיפה.

2. כעולה מהבקשה, ההליך בנצרת נסוב על בקשת המשיב להשיב לו את רכושו שנתפס כחלק מחקירה סמויה שנוהלה נגדו ביחידת האכיפה הכלכלית של ימ"ר חוף בשיתוף עם המשטרה הירוקה. זאת, לאחר שביום 2.3.2023 נחתם על ידי בית משפט השלום בחיפה צו לתפיסה והקפאה ביחס לחשבונות הרשומים על שם המבקש, על שם אביו, ועל שם חברת נ.ת קמקאוי בע"מ.

3. המבקשת טוענת כי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 שותקת לעניין הסמכות המקומית להגשת בקשה להחזרת תפוס. לכן יש לכל בית משפט סמכות פורמאלית לדון בבקשה. עם זאת, היא טוענת כי מבחינה תכליתית מירב הזיקות מורות כי ראוי שבית משפט השלום בחיפה הוא שידון בבקשה. גם מבחינת שיקולי היעילות ראוי שהתיק יישמע בפני בית משפט השלום בחיפה, הדן בעניינים נוספים הקשורים בחקירה, ובכלל זה בצווי תפיסה. בית משפט השלום בחיפה הוא שנחשף לכלל הראיות ונתן את צו התפיסה על בסיס חומר החקירה, ועל כן המבקשת טוענת כי טבעי שבית משפט זה ידון גם בבקשה להחזרת התפוס. המבקשת מוסיפה כי קיום הדיון בבית משפט השלום בנצרת יצריך הקצאת משאבים שיפוטניים שלא לצורך, מאחר שבית משפט השלום בנצרת יאלץ להעמיק וללמוד מחדש את התיק. בנוסף, לטענת המבקשת העברת מקום הדיון תמנע הכרעות סותרות.

4. המשיב מתנגד לבקשה להעברת מקום הדיון. לגישתו, העבירות שלכאורה בוצעו ושעומדות בלב ההליך, בוצעו במחוז צפון; עבודתו כולה מתבצעת בשגרה במחוז צפון; והוא עצמו מתגורר במחוז צפון. המשיב מוסיף כי אין מקום לייחס משמעות רבה לעובדה שהתיק החל להתנהל בפני בית משפט השלום בחיפה, שכן עד כה לא התקיימו בתיק דיונים והוצא על ידי בית המשפט בחיפה צו אחד בלבד – נגדו ונגד אביו.

5. לאחר עיון בבקשה ובתגובה לה אני סבורה כי דינה להתקבל.

אכן, בקשה להעברת מקום דיון מבית משפט אחד למשנהו תתקבל אך במקרים מיוחדים, בהם מבקש ההעברה הראה כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון (ראו למשל בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (22.2.2011)). בענייננו, אף מבוקש להעביר את הדיון מבית משפט השלום בנצרת לבית משפט השלום בחיפה, כאשר המרחק בין שני בתי המשפט קצר מ-60 ק"מ. כידוע, במצב כזה קיימת חזקה כמעט חלוטה לפיה אין הצדקה להעברת ההתדיינות (ראו למשל בש"א 6148/18 סעדיה נ' ק.ש חתמים בינלאומיים סוכנות לביטוח כללי (2010), פסקה 6 (26.8.2018)).

עם זאת, אני סבורה כי במקרה דנן ישנה הצדקה להעביר את הדיון. זאת, משיקולי יעילות דיונית, ונוכח ההיכרות של בית משפט השלום בחיפה עם הפרשה בכללותה, בצירוף העובדה שבית משפט השלום בחיפה הוא שחתם על צו התפיסה וההקפאה שבגינה הוגשה הבקשה לבית משפט השלום בנצרת. לכך יש להוסיף כי דחיית הבקשה והותרת הדיון בבית משפט השלום בנצרת, עלולה להביא להכרעות סותרות באותו העניין. יצוין גם כי בענייננו, הקרבה הגיאוגרפית בין שני בתי המשפט מחלישה דווקא את טיעוניו של המשיב לעניין מאזן הנוחות (ראו בש"פ 8808/21 משטרת ישראל נ' עיסאוי, פסקה 5 (5.1.2022)).

אשר על כן, הבקשה מתקבלת. הדיון בה"ת 16802-03-23 יועבר מבית משפט השלום בנצרת לבית משפט השלום בחיפה.

ניתנה היום, י"ב בניסן התשפ"ג (3.4.2023).

ש ו פ ט ת

